

LITERAIR

IN DE STRATEN VAN JANUARI

Lucienne Stassaert

Alweer zoveel wegwerpdennen
als uitgeregend afvalhout
in de straten van januari.
Een maand als een slaapmiddel
voor overtollige gevoelens
nu er in naaldbomen
geen kaarsen meer branden
voor het kerstkind.

Stille Nacht galmt niet meer
en de feestverlichting is afgesprongen
na nieuwjaar, krioelend van goede bedoelingen,
natte zoenen en dito toespelingen
op een gezondheid die te wensen laat,
en een liefdesleven zonder kop of staart.

De salon moet nu dringend worden gelucht.
Er slingeren te veel verwensingen rond
hier een vraagteken – na een lange stilte –
daar de as van een verdachte grap –
verfrommelde vingerafdrukken in glanspapier
en op een servet vol krabbels
het lippenrood van een mond zonder tanden.

Tijd voor een nieuw status-quo.
We mogen al opnieuw
een hekel hebben aan elkaar,
geheime littekens koesteren
tot ons geweten zwijgt
in een verneveld vergezicht
van januarilicht
zoveel triester
dan de vrede op bestelling
die in altijdgroene naaldbomen groeit
tot op het kaprijpe moment.

Niet hun kegelvormig, neergeveld silhouet.
 Niet hun gebroken takken,
 maar dat vierkant voetstuk
 moet je zien te vermijden
 als je loopt te dromen van een naaldbos
 zwart van ingehouden stilte.

Je zocht er pijnappels, vroeger.
 Je voelt hoe eenzaamheid bloeit in het wild,
 af en toe door daglicht getemperd
 zoals pijn in een lied van Schubert.
 Algauw zocht je niet meer verder.
 De eenzaamheid lag voor het rapen,
 klaar om vlam te vatten
 in de somberte van zwartgroen gewas.

Je liet haar achter, dacht je.
 Zij draait telkens als een kompasnaald
 voor onvoltooide herinneringen
 in en uit, op en af, met jou.
 Ze zei: ooit hielden dennenbomen
 geheimen in, zoals muziek
 bij de grens van het onuitsprekelijke.
 Nu laten ze, in de straten van januari,
 voor al wie zijn gehoor niet heeft verloren
 iets van zich horen dat geen naam heeft
 en al lang geen toekomst meer.

Foto Régine Ganzevoort

Bio

Lucienne Stassaert °Antwerpen, 1936. Publiceerde poëzie, proza, toneel, hoorspelen, vertalingen (Sylvia Plath, Emily Dickinson) en een hertaling van Hadewijch. Onderscheidingen: Poëzieprijs van de Vlaamse Gids (1974), Visser-Neerlandiaprijs (1975), Poëzieprijs van de Vlaamse Poëziedagen Deurle (1977), Arkprijs van het Vrije Woord (1979), Provinciale Prijs voor Letterkunde (1994). In 2004 verscheen een bloemlezing uit haar poëzie: *In aanraking (1969-2004)*; in 2007 een tweetalige verzamelbundel (Nederlands-Spaans): *A capella, antología selecta*. Recentste dichtbundel: *Keerpunt* (Uitgeverij P), 2009.